№ 1 (13) Warszawa, styczeń — luty 1930 Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY
POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

OKÓLNIKI I PISMA WŁADZ I URZĘDÓW CENTRALNYCH, DOTYCZĄCE SŁUŻBY D. P. M. T.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDJUM RADY MINISTRÓW.

PREZES RADY MINISTRÓW

Nr. 2334.

W sprawie interwencji posłów i senatorów.

Warszawa, dnia 7 lutego 1930 r.

Do

wszystkich Panów Ministrów (Kierowników Ministerstw),

w Warszawie.

Na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 1926 r. powzięła Rada Ministrów następującą uchwałę, w sprawie interwencji posłów i senatorów:

„a) Rada Ministrów stwierdza, że interwencje u władz rządowych klubów poselskich — jako instytucyj nieopartych na żadnych normach prawnych — nie stwarzają konstytucyjnego obowiązku reagowania na nie (chyba, że są zgłoszone w formie interpelacyj);

b) Rada Ministrów stwierdza, że interwencje poszczególnych posłów i senatorów, w sprawach prywatnych poszczególnych osób — o ile nie są zgłoszone w formie interpelacyj — nie stwarzają również konstytucyjnego obowiązku reagowania na nie i winne być traktowane jako interwencje osób prywatnych;

c) Rada Ministrów stwierdza, że interwencje poszczególnych posłów i senatorów w sprawach, w których wchodzi w grę interes publiczny, a zwłaszcza żywotne interesy ich okręgów wyborczych, nie stwarzają wprawdzie również wyraźnie przez Konstytucję unormowanego obowiązku reagowania na nie, (chyba, że są zgłoszone w formie interpelacyj), że jednakowoż takie interwencje stanowią naturalny

objaw interesowania się reprezentantów ludności jej sprawami i z tego względu są w zupełności dopuszczalne".

Przypominając powyższą uchwałę Rady Ministrów, proszę Pana Ministra (Kierownika Ministerstwa) o polecenie ścisłego przestrzegania zasad ustalonych w uchwale, oraz o udzielenie odpowiednich wskazówek podległym władzom i urzędom.

Ponadto zaznaczam, że o ile chodzi o interwencje posłów i senatorów — w sprawach objętych punktem c) uchwały, a wchodzących w zakres działania władz administracji ogólnej — należy przyjąć zasadę, iż interwencje te winny się koncentrować w rękach wojewodów (Komisarza Rządu m. st. Warszawy), z wykluczeniem powiatowych władz administracji ogólnej, a to ze względów podanych w okólniku moim z dnia 17 kwietnia 1928 r. Nr. 6902. Analogiczną zasadę należy stosować co do spraw wchodzących w zakres działania władz administracji skarbowej i szkolnej, koncentrując odnośne interwencje w rękach Prezesów Izb Skarbowych, względnie Kuratorów.

Okólnik niniejszy ma zastosowanie do wszystkich posłów i senatorów, oraz wszystkich klubów poselskich i senackich.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *K. Bartel.*

ROZPORZĄDZENIE MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. Z. U. 37/30.

W sprawie ulg dla urzędników państwowych w Krynicy.

Do
wszystkich P. P. Wojewodów oraz Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Celem umożliwienia pracownikom państwowym wyzyskiwania urlopów wypoczynkowych dla celów leczniczych oraz ułatwienia leczenia się rodzinom tych urzędników, Państwowy Zakład Zdrojowy w Krynicy będzie udzielać urzędnikom państwowym, korzystającym z urlopów wypoczynkowych oraz rodzinom urzędników w czasie od 1.X — 15.XII i od 1.III — 31.V (z wyjątkiem miesiąca kwietnia, w którym zakład jest zamknięty) 50% zniżki na mieszkanie w domu zdrojowym oraz na wszelkie zabiegi lecznicze.

Urzędnicy, którzy korzystają już ze zniżek na zabiegi lecznicze z tytułu pomocy lekarskiej dla pracowników państwowych, nie mogą równocześnie korzystać ze zniżek na podstawie niniejszego zarządzenia.

Zarazem nadmienia się, że dzierżawca restauracji w domu zdrojowym w Krynicy będzie udzielać w tych okresach osobom wyżej wskazanym 25% zniżki od cennikowych cen potraw i napojów.

Wszelką korespondencję w tych sprawach, należy kierować bezpośrednio do Zarządu Państwowego Zakładu Zdrojowego w Krynicy.

Dyrektor Departamentu Służby Zdrowia:
(—) *Piestrzyński.*

ROZPORZĄDZENIA I OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. I. 7414/I/29.

W sprawie sprostowań błędów w tekstach ogłaszanych rozporządzeń i zarządzeń Ministerstwa Skarbu.

Warszawa, dnia 9 stycznia 1930 r.

Do
1) Wszystkich Departamentów Ministerstwa Skarbu, 2) Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, 3) Komendy Straży Granicznej, 4) Prokuratorji Generalnej R. P., 5) Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, 6) Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, 7) Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej, 8) Mennicy Państwowej, 9) Państwowych Zakładów Graficznych (w likwidacji)

w miejscu.

Wobec zdarzających się wypadków prostowania w tekstach ogłoszonych już rozporządzeń (zarządzeń) błędów, wynikających z niestarannego przygotowania tych rozporządzeń (zarządzeń) i niedostatecznej korekty tekstów, co jest niedopuszczalne z punktu widzenia prawidłowego funkcjonowania administracji skarbowej i powagi aktów władzy państwowej wogóle, zwracam uwagę na konieczność jaknajbardziej dokładnego i starannego opracowywania tekstów rozporządzeń i zarządzeń Ministerstwa Skarbu, by na przyszłość prostowanie ogłoszonych już rozporządzeń (zarządzeń) było ograniczone tylko do zupełnie wyjątkowych wypadków, gdy zajdą istotnie ważne okoliczności wymagające takiego sprostowania.

Urzędnicy, winni dopuszczenia błędów w ogłoszonych już rozporządzeniach (zarządzeniach) wskutek niedbałego opracowania, będą pociągani do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Zarządzenie niniejsze należy podać do wiadomości podległym urzędnikom.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. I. 4346/6.

W sprawie ściągania kar pieniężnych od plantatorów tytoniu.

Warszawa, dnia 14 stycznia 1930 r.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Województkiego — Wydział Skarbowy w Katowicach.

Organa Kontroli skarbowej zwracają się do urzędów monopolu tytoniowego z prośbą o ściąganie od plantatorów tytoniu z należności za dostarczony surowiec tytoniowy kar pieniężnych, prawomocnie wymierzonych przez władze skarbowe i o przekazywanie ściągniętych kwot Urzędom skarbowym akcyz i monopolów państwowych.

Takie potrącenia kar z należności za dostarczony surowiec tytoniowy może wywołać zniechęcenie u ludności rolniczej do uprawy tytoniu i może odbić się ujemnie na dalszym rozwoju uprawy tytoniu ze szkodą dla monopolu, przeto Ministerstwo Skarbu poleca, aby zwracano się do urzędów monopolowych o potrącenie zaległych kar z należności za dostarczony surowiec tytoniowy tylko *w wyjątkowych wypadkach*, gdy egzekucja kar z majątku i dochodów plantatorów natrafiłaby na szczególne trudności.

Odpis niniejszego zarządzenia należy niezwłocznie udzielić podwładnym Urzędom akcyz i monopolów do ścisłego zastosowania.

Kierownik Departamentu:
(—) *J. Około-Kułak.*

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu z dnia 23 stycznia 1930 w przedmiocie uprawy tytoniu w roku 1930.

Na podstawie art. 6, 7 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 409) zarządza się następuje:

§ 1. Uprawa tytoniu dozwolona jest w następujących okręgach:

I. w borszczowskim okręgu, obejmującym w województwie tarnopolskiem powiat borszczowski, wschodnią część powiatu zaleszczyckiego po zachodnie granice miasta Zaleszczyki i gmin Dobrowlany, Bedrykowce i Holihrady oraz gminy Bosyry, Czarnokoniecka - Wola, Krzywieńkie, Siekierzyńce, Wasylków i Zielona w powiecie kopyczynieckim;

II. w jagielnickim okręgu, obejmującym:

a) w województwie tarnopolskiem powiaty: czortkowski, kopyczyniecki z wyłączeniem gmin, należących do okręgu borszczowskiego, skałacki, trembowelski, zaleszczycki z wyłączeniem wschodniej jego części, należącej do okręgu borszczowskiego, zbaraski, oraz

b) w województwie stanisławowskiem gminy powiatu horodeńskiego Chmielowa, Czernelica, Horodnica, Kolanki, Michalcze, Potoczyska i Ropużyńce;

III. w okręgu monasterzyskim, obejmującym:

a) w województwie tarnopolskiem powiaty buczacki i podhajecki, oraz

b) w województwie stanisławowskiem powiat rohatyński i gminy Łuka, Piotrków, Siekierczyn i Uniż w powiecie horodeńskim;

IV. w okręgu zabłotowskim, obejmującym w województwie stanisławowskiem powiat horodeński z wyjątkiem gmin, włączonych do okręgu jagielnickiego i do okręgu monasterzyskiego, powiat kołomyjski i śniatyński;

V. w wołyńskim okręgu, obejmującym w województwie wołyńskiem powiat dubieński z wyłączeniem gmin Sudobicze, Krupiec i Radziwiłłów, powiat krzemieniecki z wyłączeniem gminy Bereżce, powiat równieński z wyłączeniem gminy Klewań i powiat zdołbunowski z wyłączeniem gmin Mizocz, Buderaż i Nowomalin;

VI. w lubelskim okręgu, obejmującym w województwie lubelskiem powiat chełmski z wyłączeniem gmin Bukowa, Olchowiec i Cyców, w tej ostatniej gminie bez miejscowości Kulik, powiaty: hrubieszowski, krasnystawski, lubelski, powiat puławski z wyłączeniem gmin Gołąb, Irena, Zyrzyń, Wola-Czołnowska i Rybitwy, powiat tomaszowski z wyłączeniem gmin Pasieki i Majdan-Sopocki, powiat zamojski z wyłączeniem gmin Krasnobród, Radecznica i Terespol oraz gminy Niemce, Łuck, Samoklęski i Spiczyn w powiecie lubartowskim;

VII. w grodzieńskim okręgu, obejmującym w województwie białostockiem powiat augustowski, grodzieński z wyjątkiem miejscowości Łunna, Mosty i Skidel, i powiat wołkowyski z wyjątkiem miejscowości Piaski, Roś, Wołkowysk i Zelwa;

VIII. w pomorskim okręgu, obejmującym w województwie pomorskiem powiat grudziądzki, północno-zachodnią część powiatu wąbrzeskiego do linji kolei Jabłonowo — Kowalewo — Chełmża z włączeniem gmin, leżących bezpośrednio przy tej linji kolejowej po jej przeciwnej stronie, północno-wschodnią część powiatu chełmińskiego do linji szosy Chełmża—Chełmno — Świecie z włączeniem gmin, leżących bezpośrednio przy tej szosie po jej przeciwnej stronie oraz w powiecie świeckim gminy, położone wzdłuż wybrzeża Wisły z wyłączeniem gmin, leżących na południe od szosy Chełmno — Świecie;

IX. w śląskim okręgu, obejmującym gminę Lubomję w powiecie rybnickim w województwie śląskiem;

X. w okręgu miechowskim, obejmującym powiat miechowski w województwie kieleckiem.

§ 2. Ustalony na rok 1930 ogólny kontyngent uprawy tytoniu podlega rozdzieleniu pomiędzy poszczególne okręgi.

§ 3. Do uprawy tytoniu wymagane jest urzędowe pozwolenie.

Pozwolenie na uprawę tytoniu mogą otrzymać rolnicy, którzy

1) posiadają zdolność do działań prawnych,

2) prowadzą gospodarstwa rolne zawodowo i samodzielnie w okręgach uprawy tytoniu, wymienionych w § 1,

3) zgłoszą uprawę tytoniu na przestrzeni gruntu, odpowiadającej conajmniej najniższemu wymiarowi plantacyj tytoniowych, ustanowionemu dla odnośnego okręgu prawy w § 5.

Osobom, prowadzącym wspólne gospodarstwo rolne, może być udzielone tylko jedno pozwolenie na uprawę tytoniu.

§ 4. Od uprawy tytoniu wyklucza się:

1) osoby skazane prawomocnie za naruszenie przepisów:

a) w przedmiocie opłat celnych i obrotu towarowego z zagranicą,

b) w przedmiocie obrotu towarowego z W. M. Gdańskiem,

c) w przedmiocie monopolu tytoniowego,

2) osoby, które, uprawiając tytoń w roku 1929 na podstawie urzędowego pozwolenia, nie stosowały się do przepisów o uprawie tytoniu lub do zarządzeń, wydanych w przedmiocie uprawy tytoniu przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego i podległe jej urzędy, zakłady i organa.

§ 5. Najniższy wymiar przestrzeni gruntowej dla plantacyj tytoniu ustanawia się:

a) dla borszczowskiego i jagielnickiego okręgu uprawy tytoniu na 600 m^2,

b) dla monasterzyskiego i zabłotowskiego okręgu uprawy tytoniu na 800 m^2,

c) dla wołyńskiego i śląskiego okręgu uprawy tytoniu na 1.000 m^2,

d) dla lubelskiego okręgu uprawy tytoniu na 1.200 m^2,

e) dla miechowskiego, grodzieńskiego i pomorskiego okręgu uprawy tytoniu na 2.500 m^2.

§ 6. Do udzielania pozwoleń na uprawę tytoniu powołane są:

1) dla borszczowskiego okręgu uprawy tytoniu — Urząd wykupu tytoniu w Borszczowie,

2) dla jagielnickiego okręgu — Urząd wykupu tytoniu w Jagielnicy,

3) dla monasterzyskiego okręgu — Państwowa fabryka wyrobów tytoniowych w Monasterzyskach,

4) dla zabłotowskiego okręgu — Urząd wykupu tytoniu w Zabłotowie,

5) dla wołyńskiego okręgu — Urząd wykupu tytoniu w Krzemieńcu,

6) dla lubelskiego okręgu — Urząd wykupu tytoniu w Lublinie,

7) dla grodzieńskiego okręgu — Państwowa fabryka wyrobów tytoniowych w Grodnie,

8) dla pomorskiego okręgu — Urząd wykupu tytoniu w Grudziądzu,

9) dla śląskiego okręgu — Państwowa fabryka wyrobów tytoniowych w Wodzisławiu,

10) dla miechowskiego okręgu — Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 7. Zgłoszenia o pozwolenia na uprawę tytoniu należy składać w urzędach, względnie zakładach monopolu tytoniowego, wymienionych w § 6, najpóźniej do dnia 15 marca 1930 roku.

Zgłoszenie ma zawierać:

a) imię i nazwisko zgłaszającego się,

b) miejscowość, gminę, powiat,

c) przestrzeń gruntu, przeznaczoną pod uprawę,

d) dokładne określenie położenia gruntu, przeznaczonego pod uprawę,

e) oświadczenie zgłaszającego się, że obowiązuje się stosować do przepisów i zarządzeń, dotyczących uprawy tytoniu.

§ 8. Pozwolenie na uprawę tytoniu ważne jest tylko dla tej osoby, na której nazwisko opiewa, i na ten rok, na który zostało wydane.

§ 9. W razie zmiany użytkowcy gruntu, na którym tytoń jest uprawiany, wskutek sprzedaży, wydzierżawienia i t. p., plantator obowiązany jest pozwolenie na uprawę tytoniu oddać nowemu użytkowcy gruntu i o zaszłej zmianie donieść do 8 dni właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywującemu nadzór nad uprawą tytoniu. Na nowego użytkowcę gruntu przechodzą wszystkie prawa i obowiązki, połączone z posiadaniem pozwolenia. Gdy posiadacz pozwolenia umrze, pozwolenie przechodzi na jego spadkobiercę lub następcę prawnego. W tym wypadku nie jest wymagane doniesienie o zmianie osoby plantatora.

§ 10. Osoba, która zaniecha uprawy tytoniu, obowiązana jest otrzymane pozwolenie na uprawę tytoniu najdalej do końca maja 1930 roku zwrócić właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywującemu nadzór nad uprawą tytoniu, lub wprost urzędowi, względnie zakładowi monopolu tytoniowego, który to pozwolenie wydał, oraz zaniechanie uprawy tytoniu usprawiedliwić.

§ 11. Plantator obowiązany jest uprawiać tytoń na gruncie, oznaczonym w pozwoleniu na uprawę tytoniu, i na takiej przestrzeni gruntowej, jaka wymieniona jest w pozwoleniu.

§ 12. Grunt poddany uprawie tytoniu winien stanowić jedną nierozdzieloną całość oraz posiadać regularną figurę geometryczną, możliwie kształt prostokąta. Wyjątkowo może urząd, względnie zakład monopolu tytoniowego, powołany do udzielania pozwoleń na uprawę tytoniu, zezwolić na uprawę tytoniu w dwuch lub więcej oddzielnych kawałkach gruntu o wymiarach jednak nie mniejszych, jak połowa najniższego wymiaru, oznaczonego w § 5 dla plantacyj tytoniu.

§ 13. Zmiana gruntu, oznaczonego w pozwoleniu na uprawę tytoniu, na inny może nastąpić tylko za uprzedniem zezwoleniem urzędu, względnie zakładu monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu.

Podania o zezwolenie na zmianę gruntu, zgłoszonego pod uprawę tytoniu, na inny należy składać najpóźniej do dnia 15 maja 1930 roku.

Uprawę tytoniu przez upoważnionego plantatora na innym gruncie, niż wymieniony w pozwoleniu na uprawę tytoniu, uważa się w myśl art. 60 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) za niedozwoloną.

§ 14. Zwiększenie plantacji tytoniu powyżej wymiaru, oznaczonego w pozwoleniu na uprawę tytoniu, nastąpić może tylko za uprzedniem zezwoleniem urzędu względnie zakładu monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu.

Zezwolenia na powiększenie plantacyj tytoniowych mogą być udzielane najpóźniej do 30 maja 1930 roku.

§ 15. Plantator, który zmniejsza plantację tytoniową poniżej przestrzeni, oznaczonej w pozwoleniu na uprawę tytoniu, obowiązany jest zawiadomić o tem najpóźniej do dnia 30 maja 1930 roku właściwy urząd względnie zakład monopolu tytoniowego.

Zmniejszenie plantacji tytoniowej poniżej wymiaru, oznaczonego w pozwoleniu na uprawę tytoniu, bez ważnych powodów pociągnie za sobą wykluczenie plantatora od uprawy tytoniu w roku następnym.

§ 16. Zaniechanie uprawy tytoniu tudzież zmniejszenie plantacji tytoniu poniżej najniższego wymiaru przestrzeni gruntowej, wyznaczonego dla plantacji tytoniu w § 5, ulega, o ile nie zostanie usprawiedliwione, karze porządkowej z art. 62 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1925 roku (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609), oraz pociąga za sobą wykluczenie plantatora od uprawy tytoniu w roku następnym.

Za usprawiedliwienie zaniechania uprawy tytoniu lub zmniejszenia plantacji tytoniu poniżej najniższego wymiaru przestrzeni gruntowej, oznaczonego dla plantacji w § 5, uważa się przedstawienie przez plantatora dowodu, że poczyniono przygotowania do uprawy tytoniu w zgłoszonym rozmiarze, że jednak nie można było rozpocząć tej uprawy lub jej przeprowadzić we wskazanym wyżej rozmiarze wskutek wydarzeń, którym plantator nie mógł zapobiec, n. p. wskutek posuchy, powodzi zniszczenia rozsady tytoniowej i t. p.

O tych wypadkach obowiązany jest plantator donieść w przeciągu 8 dni urzędowi względnie zakładowi monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu, wprost lub za pośrednictwem organu nadzorującego uprawę tytoniu.

§ 17. Plantator obowiązany jest uprawiać tytoń gatunku, dozwolonego do uprawy w odnośnym okręgu względnie miejscowości, w szczególności zaś obowiązany jest użyć do uprawy nasienia, dostarczonego mu przez urząd względnie zakład monopolu tytoniowego.

Nasienie do uprawy tytoniu wydają urzędy i zakłady monopolu tytoniowego bezpłatnie.

Uprawa innego gatunku tytoniu, aniżeli dozwolonego w odnośnym okręgu względnie miejscowości, podlega ukaraniu na podstawie art. 62 ustawy karnej skarbowej.

Liście tytoniowe, wyprodukowane wbrew powyższemu obowiązkowi, będą wykupione po cenie, ustanowionej dla najniższej klasy tej kategorji tytoniu, która jest dozwolona do uprawy w odnośnym okręgu względnie miejscowości.

§ 18. Pozwolenie na uprawę tytoniu uprawnia plantatora do wyhodowania rozsady tytoniowej w rozsadnikach.

Rozsadę tytoniową może plantator odstępować innym plantatorom, posiadającym pozwolenie na uprawę tego samego gatunku tytoniu.

Po ukończeniu wysadzania roślin tytoniowych w grunt, najpóźniej do dnia 15 lipca 1930 roku, obowiązany jest plantator rozsadę tytoniu, pozostałą w rozsadnikach, zniszczyć.

§ 19. Uprawa innych ziemiopłodów pomiędzy roślinami tytoniowemi jest zakazana.

§ 20. Produkcja liści odrostowych jest zabroniona.

Wyjątkowo w razie zniszczenia liści pierwotnych roślin tytoniowych wskutek klęsk elementarnych może plantator uzyskać pozwolenie na produkcję liści odrostowych, jeżeli zniszczenie to miało miejsce przed 15 sierpnia 1930 r.

Pozwolenie na uprawę liści odrostowych wydaje urząd względnie zakład monopolu tytoniowego, który udzielił pozwolenia na tę uprawę tytoniu.

§ 21. Plantatorzy tytoniu obowiązani są pędy boczne i kwiaty roślin tytoniowych obłamywać.

§ 22. Łodygi tytoniowe i inne części rośliny tytoniowej, niepodlegające wykupowi, obowiązany jest plantator natychmiast po zbiorze liści, a najpóźniej do dnia 15 października 1930 roku, zniszczyć w sposób, wykluczający ich użycie do celów, zabronionych ustawą o monopolu tytoniowym.

§ 23. Produkcja nasienia tytoniowego dozwolona jest tylko na zamówienie urzędu względnie zakładu monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu.

W razie zamówienia nasienia plantatorzy obowiązani są zgodzić się na wybór potrzebnej ilości roślin nasiennych na ich plantacjach oraz zastosować się do wskazówek, udzielonych przez organa monopolu tytoniowego w przedmiocie produkcji nasienia tytoniu.

§ 24. Plantatorzy tytoniu obowiązani są oznaczyć plantacje tytoniu tablicami, wskazującemi imię i nazwisko plantatora oraz numer pozwolenia na uprawę tytoniu.

§ 25. Do czasu odstawienia zbioru tytoniu monopolowi tytoniowemu plantator obowiązany jest donieść w ciągu 8 dni właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywującemu nadzór nad uprawą tytoniu, o każdem elementarnem lub innem bez winy jego powstałem zdarzeniu, które spowodowało utratę, zniszczenie lub uszkodzenie uprawianego przez niego tytoniu.

§ 26. Plantatorom tytoniu zabrania się wynoszenia lub wywożenia wyprodukowanego tytoniu poza obręb własnych zabudowań gospodarskich, aż do dnia dostawy tytoniu monopolowi tytoniowemu do wykupu. Oddanie liści tytoniowych do suszenia lub przechowania poza obręb zabudowań gospodarskich plantatora, nastąpić może tylko za zezwoleniem urzędu względnie zakładu monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu.

§ 27. Sposób uprawy, zbioru, suszenia i przygotowania tytoniu do dostawy monopolowi tytoniowemu określają odrębne instrukcje i zarządzenia. Plantator tytoniu obowiązany jest stosować się ściśle do postanowień tych instrukcyj i zarządzeń oraz do

wskazówek i pouczeń, udzielanych na ich podstawie przez organa monopolu tytoniowego.

§ 28. Plantatorzy obowiązani są dostawić zbiór tytoniu w całości w celu odsprzedaży monopolowi tytoniowemu do miejsc wykupu w terminach, wyznaczonych przez zarząd monopolu tytoniowego.

Za dowóz tytoniu do miejsca wykupu otrzymają plantatorzy stosowne wynagrodzenie.

§ 29. Normy oceny tytoniu, ceny jego wykupu, miejsca i terminy dostawy, wysokość wynagrodzenia za dowóz tytoniu do miejsc wykupu oraz wysokość nagród pieniężnych dla plantatorów za wzorową uprawę tytoniu i warunki przyznawania tych nagród ustali odrębne zarządzenie.

§ 30. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego udzielać może:

a) upoważnionym plantatorom tytoniu, którzy uprawiają tytoń na przestrzeni gruntu, przewyższającej najniższy wymiar oznaczony w § 5, bezprocentowe zaliczki pieniężne na rachunek należności za tytoń, odstawiany monopolowi tytoniowemu,

b) upoważnionym plantatorom tytoniu, którzy zobowiążą się uprawiać tytoń przez okres przynajmniej 5 lat na przestrzeni powyżej 1 ha, długoterminowe oprocentowane pożyczki na pokrycie wydatków inwestycyjnych, połączonych z uprawą tytoniu.

§ 31. Tytoń, uprawiany bez urzędowego zezwolenia albo na innym gruncie niż w pozwoleniu wymienionym, podlega zniszczeniu.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego mogą stosownie do postanowienia art. 58 ustawy karnoskarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 roku udzielać osobom, winnym niedozwolonej uprawy tytoniu, dodatkowego pozwolenia na uprawę tytoniu, jeżeli osoby te posiadały wszystkie warunki uzyskania we właściwym czasie pozwolenia na tę uprawę i jeżeli przestrzeń gruntu zajętego pod uprawę tytoniu, wynosi conajmniej najniższy wymiar, wyznaczony w § 5 dla odnośnego okręgu uprawy tytoniu, oraz jeżeli gatunek uprawianego tytoniu dozwolony jest do uprawy w odnośnym okręgu względnie miejscowości.

§ 32. Uprawa tytoniu podlega urzędowemu nadzorowi. Nadzór ten wykonywują urzędy i zakłady monopolu tytoniowego w przydzielonych im okręgach uprawy tytoniu i podległe im organa (instruktorzy uprawy tytoniu) oraz władze skarbowe z działu podatków pośrednich (akcyz) i monopolów i organa wykonawcze tych władz.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego i podległe im organa nadzorcze czuwają nad tem, by plantatorzy stosowali się ściśle do przepisów i zarządzeń, wydawanych w przedmiocie uprawy tytoniu, oraz udzielają im w sprawach uprawy tytoniu pouczeń i wskazówek. Prócz tego organa nadzorcze monopolu tytoniowego spełniają wszelkie czynności, mające na celu zabezpieczenie całości zbioru tytoniu dla monopolu tytoniowego, a w szczególności przeprowadzają pomiary plantacyj tytoniowych, oszacowanie spodziewanego zbioru liści tytoniowych, kontrolują zapasy tytoniu po zbiorze i t. p.

Organa, powołane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, uprawnione są do wstępu na grunty oraz do wszystkich budynków, w których tytoń jest przechowywany. Czynności te należy wykonywać w obecności plantatora lub członka jego rodziny.

Sposób wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu przez władze skarbowe, oraz ich organa wyko-

§ 33. Na zasadzie art. 21 ustawy o monopolu tytoniowym wójtowie (naczelnicy gmin) obowiązani są wspierać organa, powołane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, w wykonywaniu ich czynności i uczestniczyć na żądanie tych organów w ich czynnościach, wreszcie podawać zgodnie z prawdą informacje w sprawach uprawy tytoniu.

Zarządom gmin wypłacać będzie Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego za każdy dzień asystencji, udzielonej na żądanie organów nadzorczych monopolu tytoniowego, wynagrodzenie w wysokości 5 złotych.

§ 34. Dla celów doświadczalnych i próbnych może Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego według własnego uznania udzielać pozwolenia na uprawę tytoniu na całym obszarze Państwa.

Warunki uprawy tytoniu dla powyższych celów określi w każdym poszczególnym wypadku Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Państwowe zakłady naukowe i szkoły rolnicze tudzież zarządy publicznych ogrodów botanicznych mogą uprawiać tytoń w powyższych celach bez formalnego pozwolenia, obowiązane są jednak zawiadomić o tem Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego najpóźniej do końca czerwca 1930 roku.

§ 35. Zezwala się na uprawę w celach zdobniczo-ogrodniczych następujących odmian rośliny tytoniowej: Nicotiana affinis vel alata, Nicotiana Sanderae vel Sanderiana, purpurea i rosea, tudzież Nicotiana colossea (Nicotiana albo Lehmannia tomentosa). Osoby, które wymienione rośliny zasadziły i pielęgnują, obowiązane są zawiadomić o tem najpóźniej do końca czerwca 1930 roku miejscowo właściwy organ Kontroli Skarbowej.

Zaniechanie doniesienia pociągnie za sobą karę, przewidzianą w art. 62 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 roku (Dz. U. R. P. Nr. 105 poz. 609).

§ 36. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. I. 795/I/30.

W sprawie błędów w czystopisach.

Warszawa, dnia 13 lutego 1930 r.

Do

Wszystkich Departamentów Ministerstwa Skarbu, Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, Komendy Straży Granicznej, Prokuratorji Generalnej, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, Generalnej Dyrekcji Loterji Państwoej, Mennicy Państwowej, Państwowych Zakładów Graficznych (w likwidacji)

w miejscu.

Nawiązując do okólnika z dnia 9.I.1930 L. D. I. 7414/I/29, w sprawie sprostowań błędów w tekstach ogłaszanych rozporządzeń i zarządzeń Ministerstwa Skarbu, stwierdzam, że stan rzeczy co do zdarzających się błędów w sporządzanych czystopisach zarówno jeśli chodzi o rozporządzenia i zarządzenia, które mają być ogłoszone, jak też wogóle o pisma, wychodzące z Ministerstwa Skarbu, nie uległ poprawie.

Nie uważając za możliwe tolerowanie nadal podobnego stanu rzeczy, który również sprowadza się do niestosowania się do moich zarządzeń, komunikuję, że w przyszłości, w każdym wypadku stwierdzenia błędów w czystopisach, winni urzędnicy, których obowiązkiem jest sprawdzanie czystopisów, jak również kierownicy kancelaryj, o ile dane czystopisy przechodziły przez ich ręce, — będą pociągani do odpowiedzialności dyscyplinarnej za niedbalstwo w służbie.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

ZARZĄDZENIA I OKÓLNIKI D. P. M. T.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO
L. 374/II/F/29.

Aparaty Schultzego do oznaczania piasku w materjałach tytoniowych.

Warszawa, dnia 10 stycznia 1930 r.

Do

Panów Dyrektorów (Kierowników) wszystkich Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych.

W celu oznaczania zawartości piasku w materjałach tytoniowych w myśl okólnika z dnia 19 lutego 1927 r. L. 39059/II/26 zostały zakupione u firmy „Berent i Plewiński" w Warszawie i przesłane przez nią Fabrykom stosownie do umowy z dnia 6 maja 1929 r. L. 17583/V/29 aparaty Schultzego.

Dla umożliwienia posługiwania się niemi Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zakupi i prześle przy osobnem zarządzeniu dodatkowe części do każdego aparatu, a mianowicie:

1 parowniczkę niklową o średnicy 12 c/m wraz z podstawką,
1 kawałek drutu niklowego, dł. 20 c/m,
1 moździerz porcelanowy, średnicy 25 c/m,
1 tłuczek drewniany,
1 balon szklany (względnie metalowy) o pojemności 10 l. z tubusem u dołu i kranem,
1 m. rurki kauczukowej.

Wymienione części dodatkowe tworzyć będą razem z aparatem Schultzego komplet i jako takie winny być zarachowane łącznie w księdze ruchomości.

Ponadto potrzebny będzie do badań kwas solny o ciężarze właściwym 1,2, który należy zabezpieczyć w ilości 5 kg w miejscowych drogerjach lub aptekach, bacząc na to, by podany ciężar właściwy kwasu był *ściśle* zachowany.

Równocześnie upoważnia się Fabrykę do zakupienia na miejscu jednego palnika spirytusowego (maszynki spirytusowej), o ile Fabryka tego przyrządu nie posiada.

Przesłane aparaty Schultzego zostały zbadane i skalibrowane przez Centralne Laboratorjum Chemiczne Państwowego Monopolu Spirytusowego w Warszawie, przyczem kreska na cylindrze oznacza 3% piasku w badanym materjale.

Aparat zatem nie wykazuje dokładnie odsetek zawartości piasku, lecz jedynie daje możność stwierdzenia, czy badany materjał zawiera 3% piasku, czy też posiada go mniej lub więcej od 3% — co dla celów praktycznych jest zupełnie wystarczające.

Dla skalibrowania przyjęto jednolicie 3%, jakkolwiek w powołanym na wstępie okólniku oznaczono maximum zawartości piasku w surowcu (okruchów M) na 2½%, w tabace zaś 3%. Ze względu na to, że materjał tytoniowy zastąpiony jest w tabace tylko przez około 65% wagi wyrobu, możliwem jest bez obawy przekroczenia maximum zawartości piasku w tabace, używanie surowców (okruchów M) o zawartości *do 3%* piasku.

Zawartość piasku bada się przy pomocy aparatu Schultzego w następujący sposób: 50 g miału tytoniowego spala się w parowniczce niklowej o średnicy 12 cm na palniku spirytusowym. W celu przyśpieszenia spalania należy zawartość parowniczki mieszać co pewien czas drutem niklowym, tak jednak, aby nic

nie wysypać. Po zupełnem spaleniu (popiół powinien mieć barwę jasno-szarą, bez czarnych, zwęglonych części) przesypuje się całkowicie popiół do moździerza porcelanowego, zwilża wodą i rozciera ostrożnie drewnianym tłuczkiem. Następnie dodaje się potrochu 10 do 30 cm^3 kwasu solnego o ciężarze właściwym 1,2, rozcierając i dodając kwasu tak długo, póki zawartość moździerza nie przestanie się burzyć. Ciecz wraz z osadem przenosi się bez strat do kieliszka Schultzego i przepuszcza się przez lejek nieprzerwany strumień wody z balonu uważając, aby woda w lejku utrzymywała się stale na możliwie najwyższym poziomie. Gdy ciecz wypływająca z kieliszka będzie już zupełnie klarowna, przerywa się przepuszczanie wody i pozostawia się przyrząd w spokoju, aby piasek mógł osiąść na dnie. Ciecz nad osadem skłóca się lekko pałeczką, aby cząstki piasku, przylegające do ścianek, opadły na dno, poczem sprawdza się, czy ilość piasku jest większa, mniejsza, czy równa 3%.

Aby nie zanieczyszczać lokalu dymami tytoniu, spalanie należy uskuteczniać w pobliżu wentylatora lub na otwartem powietrzu uważając jednak, aby prąd powietrza nie rozsypał zawartości parowniczki.

Jak z opisu powyższego wynika, badanie przy pomocy aparatu Schultzego jest b. proste i nie nastręcza żadnych trudności.

Po otrzymaniu przeto części dodatkowych należy przeprowadzać badanie surowców mącznych (surowców i okruchów M) i w razie stwierdzenia zawartości większej ponad 3% sprawozdać o tem do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, podając ilość materjału zawierającego powyżej 3% piasku.

Fabryki prdukujące tabakę do zażywania, t. j. Starogard i Winniki — przeprowadzać będą, oprócz badania własnych surowców mącznych i okruchów M, również badanie na zawartość piasku każdej partji materjałów tytoniowych, otrzymanych od innych Zakładów i w razie stwierdzenia nadmiaru piasku donosić będą o tych faktach Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego. Fabryki te będą ponadto przeprowadzały badania nad każdą turą tabaki produkowanej w Zakładzie.

Wyniki badań surowców mącznych i okruchów M winny być zamieszczane na tablicach składowych, a w razie wysyłki tych materjałów do innego Zakładu podawane na fakturze do wiadomości tego zakładu.

Na badanie gotowej tabaki należy prowadzić stosowny zapisek.

W razie stwierdzenia w gotowej tabace zawartości piasku ponad 3%, należy o tem sprawozdać bezzwłocznie Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, podając powody, które wywołały wystąpienie w nadmiarze piasku w produkcie.

Przy badaniach należy mieć na uwadze znaczne masy materjałów badanych na zawartość piasku, to też badanie należy wykonywać kilkakrotnie, biorąc przeciętne próby z kilku miejsc badanej partji.

Zastępca Dyrektora PMT.:

(—) *Inż. J. Husarski.*

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO
L. 451/IV/2/30.

W sprawie opakowań zewnętrznych (skrzyń, worków).

Warszawa, dnia 11 stycznia 1930 r.

Do
Panów Dyrektorów (Kierowników) wszystkich Zakładów Sprzedaży.

Podczas lustracji jednego z Państwowych Magazynów wyrobów tytoniowych zauważono, iż hurtownicy zgłaszają się po towar z własnemi okutemi skrzyniami, z których część zabierają wypełnione towarem, a część pozostawiają w magazynie do następnego poboru.

Ten sposób cyrkulacji skrzyń jest niedopuszczalny, ponieważ uniemożliwia jakąkolwiek kontrolę próżnego opakowania w magazynach, a pozatem i co jest ważniejsze, przyczynia się do wzmagania objawu unikania przez hurtowników pobierania wyrobów tytoniowych w większych ilościach i w oryginalnych opakowaniach.

Jakkolwiek przepisy, dotyczące opakowania zewnętrznego, zawarte w §§ 148 i 149 Instrukcji Materjałowej, przewidują obowiązek hurtownika pobierania wyrobów tytoniowych w oryginalnem opakowaniu zewnętrznem wówczas tylko, gdy pobór obejmuje więcej niż połowę zawartości oryginalnego opakowania, a zarachowanie próżnego opakowania hurtownikowi w tym wypadku, jeśli hurtownik nie dostarczył własnego opakowania, to jednak ułatwienie hurtownikom dokonywania mniejszych poborów, w celu zaoszczędzenia wydatków na skrzynie nie może być tolerowane.

Pozatem przypomina się jeszcze Panom Dyrektorom (Kierownikom) rozp. D. P. M. T. z dnia 26.IX. 1927 r. L. 28048/IVb/27, w którem zabroniono hurtownikom pozostawiania próżnych skrzyń w magazynach, w przeciwnym bowiem razie narażają się na to, że pozostawione próżne skrzynie będą uważane za własność magazynu, w którym je pozostawiono.

Za Dyrektora PMT.:
Kierownik Wydziału

(—) *Librach.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 1825/V/OB/30.

W sprawie nadsyłania miesięcznych sprawozdań o robotach wykonanych w Zakładach i Urzędach P. M. T.

Warszawa, dnia 17 stycznia 1930 r.

Do
Panów Dyrektorów (Kierowników) Zakładów i Urzędów Polskiego Monopolu Tytoniowego
wszystkie.

Powołując się na okólnik z dnia 31.X.29 r. L. 45726/V/29 poleca się Panom Dyrektorom (Kierownikom), poczynając od dnia 1.II.1930 r. nadsyłać tu wykazy sprawozdawcze wymienione w powołanym okólniku o *stanie* wykonania wszystkich wykonywujących się tam robót budowlanych i instalacyjnych *niezależnie od sumy kosztu.*

Równocześnie nadmienia się, że niektóre Zakłady i Urzędy nadsyłały tu wykazy sprawozdawcze ze znacznem opóźnieniem, co mijało się z celem okólnika.

W celu uniknięcia na przyszłość podobnych opóźnień, poleca się pod osobistą odpowiedzialnością Panów Dyrektorów (Kierowników) *wysyłać rzeczone sprawozdania pod adresem Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego w dniu pierwszego każdego miesiąca.*

Punktualność wysyłki będzie badana, przyczem za datę wysyłki będzie uważana data stempla pocztowego.

Za Dyrektora PMT.:
Naczelnik Wydziału
(—) *Inż. Gałecki.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 43060/VIII/29.

W sprawie czasu, przeznaczonego na czyszczenie maszyn i sprzętów.

Warszawa, dnia 21 stycznia 1930 r.

Do
Panów Dyrektorów (Kierowników) Państwowych Fabryk wyrobów tytoniowych.

Na zapytanie jednej z fabryk w kwestji interpretacji zarządzenia z dnia 7 marca 1928 roku L. 8332/VIII/28 oraz punktu 2-go regulaminu pracy, przesłanego przy zarządzeniu z dnia 6 października 1928 r. L. 35963/VIII/28, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wyjaśnia, że *w warsztatach mechanicznych* na czyszczenie maszyn i sprzętów należy przeznaczyć 10 minut przed upływem 8-miu godzin zajęć.

W sobotę *na dokładne* czyszczenie maszyn i sprzętów *w warsztatach mechanicznych* przeznaczać należy 1 godzinę.

Zastępca Dyrektora P. M. T.:
(—) *Inż. J. Husarski.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 1186/Adm/30.

W sprawie notowań ilości zużytych materjałów przy wykonywaniu instalacyj elektrycznych.

Warszawa, dnia 27 stycznia 1930 r.

Do
Panów Dyrektorów (Kierowników) wszystkich Zakładów P. M. T.

Przy kolaudacjach instalacyj elektrycznych, wykonywanych przez firmy prywatne, często stwierdzono zupełny brak danych co do ilości zużytego materjału, zwłaszcza przy ukrytym w murze systemie instalowania przewodów. Fakty te niezmiernie utrudniają ścisły odbiór robót i powodować mogą często nadużycia ze strony firmy.

Wobec powyższego Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego poleca pp. Dyrektorom (Kierownikom) Zakładów prowadzić w takich wypadkach ścisłe notatki co do ilości zużytych faktycznie przez firmy materjałów instalacyjnych, przez obmierzenie rurek izolacyjnych i przewodów przed zaprawieniem tychże w mury.

Za Dyrektora P. M. T.:
(—) *Jan Napieralski*
Naczelnik Wydziału.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 1667/V/30.

Warszawa, dnia 28 stycznia 1930 r.

Do
Panów Dyrektorów (Kierowników) wszystkich Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych, Magazynów Surowców Tytoniowych, Magazynów Wyrobów Tytoniowych, Urzędów Wykupu Tytoniu, Urzędów Wykupu Tytoniu i Magazynów Wyrobów Tytoniowych, Magazynów Surowców i Wyrobów Tytoniowych P. Z. D. U. T. w Piadykach oraz
do
wszystkich Inżynierów Okręgowych i Inżynierów Fabrycznych.

Przy komisyjnem przeprowadzeniu odbiorów instalacji wszelkiego rodzaju i typu względnie dostaw i t. p., należy zwrócić specjalną uwagę na ścisłe for-

mułowanie w odnośnych protokułach odbiorczych następujących danych:

1) konkretnie zredagowanych wniosków odnoszących się do przyjęcia, względnie przyjęcia warunkowego, wreszcie odrzucenia danej instalacji względnie dostawy. W razie decyzji odmownej lub przyjęcia warunkowego, należy dokładnie podać powody takiej decyzji (np. błędy konstrukcyjne, usterki, nieodpowiedni gatunek materjałów i t. p.).

2) Ilościowego wykazu faktycznie zużytych względnie dostarczonych materjałów, z wymienieniem kwoty, którą należy firmie wypłacić (za wykonanie instalacji względnie dostawy).

3) Wyszczególnienia kwot wydatkowanych przez Urząd, w ziązku z wykonywaną instalacją, względnie dostawą, a które winny być potrącone firmie przy ostatecznym rozrachunku np. zaliczki montażowe, koszta wynajęcia mieszkań dla monterów, opłacone koszta transportu, nieprzewidziana umowa, pomoc robotnicza etc.

4) Podania ścisłego terminu ukończenia przez firmę instalacji względnie uskutecznienia dostawy. Termin ten jest siłą rzeczy zawsze inny niż termin odbioru.

5) Podania wniosku co do ewentualnego nałożenia lub anulowania przewidzianej umową kary konwencjonalnej. W tym punkcie należy podać powody opóźnienia w wykonaniu dostawy lub instalacji przez firmę, z nadmienieniem, czy powody te obciążają, czy też usprawiedliwiają firmę.

Za Dyrektora Pol. Mon. Tyt.:
(—) *H. Galecki*
Naczelnik Wydziału.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 642/VII/5/29.

Odcinki zleceń wypłat przez Kasy Skarbowe.

Warszawa, dnia 29 stycznia 1930 r.

Do
Panów Dyrektorów i Kierowników Zakładów i Urzędów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Stwierdzono, że niektóre Zakłady (Urzędy) monopolowe, nadsyłają do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego odcinki zleceń wypłaty Kas Skarbowych, jako oddzielne przesyłki pod adresem Wydziału VII/4, a nie łącznie z miesięcznemi dowodami kasowemi.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wyjaśnia przeto, że odcinki zleceń wypłaty Kas Skarbowych, należy traktować jako załączniki do pozycji przychodowych Księgi Kasowej i poleca nadsyłać je do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego zszyte łącznie z miesięcznemi dowodami kasowemi.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:
(—) *Dr. A. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 807/VIII/30.

Dotyczy ubezpieczenia pracowników umysłowych, zatrudnionych w charakterze pracowników sezonowych.

Warszawa, dnia 31 stycznia 1930 r.

Do
Panów Dyrektorów (Kierowników) Fabryk, Zakładów, Urzędów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Niejednokrotnie zachodzą wypadki, że Fabryki, Zakłady i Urzędy Polskiego Monopolu Tytoniowego, nie ubezpieczają w Zakładach Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, pracowników umysłowych przyjmowanych do pracy w charakterze pracowników sezonowych.

Postępowanie tego rodzaju jest sprzeczne z ust. 1 art. 2 Dekretu Prezydenta Rz. P. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, z dn. 24.XI.1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106 poz. 411), z którego wynika, że obowiązkowi ubezpieczenia podlegają wszyscy pracownicy umysłowi *„bez względu na okres trwania tego zatrudnienia"*.

Opierając się na powyższem, zechcą Panowie Dyrektorzy (Kierownicy), niezwłocznie ubezpieczyć w odnośnych Zakładach Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, wszystkich tych pracowników sezonowych, którzy w myśl art. 3 wyżej cytowanego dekretu, podlegają ubezpieczeniu, jako pracownicy umysłowi.

Zarządzenie powyższe dotyczy zwłaszcza t. zw. pomocników kancelaryjnych, których z reguły interesowane Urzędy nie ubezpieczały.

Zastępca Dyrektora P. M. T.:
(—) *Inż. J. Husarski.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 35134/II/F/29.

Warszawa, dnia 5 lutego 1930 r.

Do
Panów Dyrektorów i Kierowników Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych (wszystkie).

W związku z tut. rozp. z dnia 27.VII.29 L.32007/II/F/29 w sprawie przedkładania miesięcznych wykazów faktycznej i preliminowanej produkcji,

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zarządza, co następuje:

W obu egzemplarzach „Raportu robotniczego" w rubryce „Wyrób cygar" należy wyszczególniać i inne robotnice, zajęte na oddziale (dozorczynie, donoszące formy, przy prasowaniu kukiełek, utrzymaniu porządku i t. p.) wpisując ich ogólną liczbę czerwonym atramentem nad liczbą kukiełczarek wzgl. prządek.

W rubryce „rzemieślników" wpisywać należy odpowiednią liczbę tylko w tym wypadku, jeśli Fabryka rzeczywiście zatrudnia w danym dziale jakiegoś rzemieslnika n. p. mechanika maszynowego i t. p.

Za Dyrektora P. M. T.:

(—) *A. Lewicki*

Naczelnik Wydziału.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 1371/VIII/2/30.

W sprawie podwyższenia najwyższej normy dziennego wynagrodzenia, stanowiącego podstawę do wymiaru zasiłków dla bezrobotnych.

Warszawa, dnia 6 lutego 1930 r.

Do

Panów Dyrektorów (Kierowników) Fabryk — Zakładów — Urzędów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Na mocy Ustawy z dnia 25-go marca 1929 r., o zmianie niektórych postanowień Ustawy z dnia 18-go lipca 1924 o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 67 poz. 650) ogłoszonej w „Monitorze Polskim" z dnia 1-go lutego 1930 r. Nr. 26, zarządza się co następuje:

Określoną w ustępie 2 Rozporządzenia (okólnika) Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 11-go czerwca 1928 r. L.20940/VIII/28, najwyższą normę dziennego wynagrodzenia, stanowiącego podstawę do wymiaru zasiłków dla bezrobotnych, podwyższa się ze Zł 7.50 *do Zł 10* (Zł dziesięciu).

Powyższe ma zastosowanie z dniem 1-go lutego 1930 r.

Za Zastępcę Dyrektora P. M. T.:

(—) *Dutkowski*

Generalny Inspektor.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 1632/Ad/30.

W sprawie prowadzenia ksiąg lokatorów w Zakładach i Urzędach P.M.T.

Warszawa, dnia 17 lutego 1930 r.

Do

Panów Dyrektorów (Kierowników) wszystkich Zakładów P. M. T.

Przy sposobności kontroli Urzędów i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego stwierdzono niejednokrotnie, że § 399 Instrukcji Materjałowej o obowiązku prowadzenia ksiąg lokatorów (administracja budynków) nie jest ściśle przestrzegany.

W wielu Urzędach księgi te wogóle nie są wprowadzone, względnie prowadzi się je niesystematycznie, wobec czego nie odpowiadają przeznaczeniu.

Ze względów formalnych, jak również z uwagi na potrzebę posiadania ewidencji kolatorów w budynkach Polskiego Monopolu Tytoniowego, przypomina się niniejszem o obowiązku ścisłego przestrzegania § 339 Instrukcji Materjałowej i prowadzenia ksiąg lokatorów zgodnie z przepisami Instrukcji Materjałowej.

p. o. zastępcy Dyrektora PMT.:

Generalny Inspektor

(—) *Dutkowski.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 996/VII/5/30.

W sprawie odcinków zleceń Kas Skarbowych.

Warszawa, 15 lutego 1930 r.

Do

Panów Dyrektorów i Kierowników Zakładów i Urzędów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Na zapytanie jednego z Urzędów w sprawie tut. okólnika z dnia 29.I.1930 r. L. 642/VII/5/29, czy sprawozdania kasowe mogą być nadsyłane z opóźnieniem ze względu, że nie wszystkie Kasy Skarbowe w terminie przewidzianym dla składania przez Zakłady i Urzędy sprawozdań do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego nadsyłają odcinki zleceń wypłaty, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wyjaśnia, że sprawozdania kasowe należy nadsyłać w terminie, przewidzianym w § 15 Instrukcji Rachunkowo-Kasowej wraz z odcinkami zleceń wypłat, jeżeli te ostatnie nadsyłane są przez Kasy Skarbowe w terminie, w przeciwnym zaś wypadku należy odcinki przesyłać bezpośrednio pod adresem Wydziału VII/5.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego

(—) *Dr. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 804/VIII/30.

W sprawie kar za niedokładną pracę.

Warszawa, dnia 11 lutego 1930 r.

Do

Panów Dyrektorów (Kierowników) Państwowych Fabryk wyrobów tytoniowych.

Sprzedawcy i konsumenci często uskarżają się na nadmiar materjału drobnego w paczkach tytoniu i papierosach, a nadto na braki ilościowe w pudełkach papierosów.

Jak wskazują liczne protokóły, sporządzane na skutek tych reklamacyj przez organa Kontroli Skarbowej, to usterki tego rodzaju przybierają charakter masowy.

W toku dochodzeń stwierdzono, że winnymi usterek są robotnicy — lub też pomocniczy personel dozorujący (odbiorczynie).

Ponieważ nakładane kary regulaminowe, pieniężne nie odnoszą skutku, koniecznem jest stosowanie ostrzejszych środków.

W myśl powyższego, z robotnikami niedbałymi, którzy pomimo kilkakrotnych upomnień, nagan i kar pieniężnych, nadal wykonują pracę niedbale, należy rozwiązywać stosunek pracy, po wypowiedzeniu, zgodnie z § 23 „Przepisów".

Stosowanie natychmiastowego wydalenia, bez uprzedniego wypowiedzenia może nastąpić tylko w wypadku udowodnienia robotnikowi, po przeprowadzeniu protokólarnego dochodzenia, że dąży celowo do zaszkodzenia interesom Polskiego Monopolu Tytoniowego i w tym celu umyślnie niedbale wykonywa swą pracę.

Zastępca Dyrektora PMT.:

(—) *Inż. J. Husarski.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 481/I/Og/30.

Warszawa, dnia 20 lutego 1930 r.

Do

Panów: Generalnego Inspektora P. M. T., Naczelników Wydziałów oraz Kierowników Oddziałów: Kalkulac. Statyst., Administracyjnego i Transportowego w Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Wydział I przesyła w załączeniu do wiadomości Panów odpis uzgodnionych z Dyrekcją Państwowego Monopolu Spirytusowego „Tymczasowych zasad organizacji Działu Tytoniowego w Centralnem Laboratorjum Chemicznem Państwowego Monopolu Spirytusowego".

Zasady powyższe obowiązują od dnia uzgodnienia, t. j. od 2 lipca 1929 r.

Za Dyrektora P. M. T.:

Naczelnik Wydziału

(—) *E. Zaremba.*

Tymczasowe zasady organizacji działu tytoniowego w Centralnem Laboratorjum Chemicznem Państwowego Monopolu Spirytusowego, uzgodnione na konferencji w Departamencie Akcyz i Monopoli Ministerstwa Skarbu w dniu 2 lipca 1929 roku.

1. Badania wykonywane dla Polskiego Monopolu Tytoniowego przez Centralne Laboratorjum Chemiczne P. M. S. będą skoncentrowane w jednej komórce organizacyjnej, stanowiącej osobny dział w łonie Centralnego Laboratorjum Chemicznego (Dział Badań dla P. M. T.).

2. Ogólne kierownictwo Działu Badań dla P. M. T. spoczywać będzie w rękach kierownika Centralnego Laboratorjum Chemicznego.

Do sprawowania bezpośredniego kierownictwa czynnościami tego działu powołany będzie kierownik działu.

Kierownik Działu Badań dla P. M. T. oraz podporządkowani mu pracownicy tego działu podlegać będą służbowo kierownikowi Centralnego Laboratorjum Chemicznego.

3. Cały personel Działu Badań dla P. M. T. pozostawać będzie na etacie P. M. T. jako pracownicy Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Sprawy osobowe tego personelu załatwiać będzie Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego w porozumieniu z kierownikiem Centralnego Laboratorjum Chemicznego. Personel Działu Badań dla P. M. T. nie będzie bez zgody Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego używany do innych zajęć poza czynnościami działu.

4. Program pracy Działu Badań dla P. M. T. ustalany będzie przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego w porozumieniu z kierownictwem Centralnego Laboratorjum Chemicznego.

5. Wydatki personalne i rzeczowe, związane z funkcjonowaniem Działu Badań dla P. M. T., będą pokrywane przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego w ramach przewidzianych na ten cel kredytów w planie finansowo-gospodarczym P. M. T.

Przedmioty zakupywane dla Działu Badań dla P. M. T. z funduszów Dyrekcji P. M. T. będą osobno inwentaryzowane i stanowić będą własność Dyrekcji P. M. T.

Uwaga: Co do punktu 5 Dyrekcja P. M. T. oświadcza w zasadzie gotowość partycypowania w wydatkach ogólnych, związanych z funkcjonowaniem Działu Badań dla P. M. T. (remont lokalu Działu Badań, służba dla tego Działu i t. p.), zastrzegając jednak, iż w roku bieżącym dotacja Dyrekcji P. M. T.

będzie musiała być utrzymaną w granicach obecnego planu finansowo-gospodarczego P. M. T., co się zaś tyczy roku przyszłego, to Dyrekcja P. M. T. zwraca się równocześnie do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego z prośbą o możliwie bezzwłoczne nadesłanie preliminarza budżetowego dla Działu Badań dla P. M. T., a to w tym celu, aby odnośne wydatki mogły być przewidziane w układanym na rok 1930/31 preliminarzu P. M. T.

Załącznik do L. 481/I/Og/30.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 730/IV/2/30.

W sprawie przetrzymywania wyrobów poza granicę zdatności przez koncesjonowanych sprzedawców.

Warszawa, dnia 22 lutego 1930 r.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego często otrzymuje reklamacje na zepsute wyroby tytoniowe, przyczem w większości wypadków można ustalić, iż winę zepsucia ponosi koncesjonowany sprzedawca, który nieumiejętnie przechowuje wyroby. Nieumiejętność ta polega na tem, iż wyroby tytoniowe układane są na półkach nie wg. dat starszeństwa, lecz byle jak i, że skutkiem tego wydając towar konsumentowi nie przestrzega się należytej kolejności.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zwracała uwagę na odpowiednie układanie wyrobów na półkach, jak również pouczała sprzedawców za pośrednictwem magazynów o granicy zdatności poszczególnych wyrobów tytoniowych, która wynosi dla:

cygar	24 mies.
papierosów	4 „
tytoni kartonowych i paczkowych	6 „
„ fajkowych	8 „
tabaki do zażywania	6 „
tytoni przyrządzonych (skrętki	6 „
„ do żucia	2 „

od daty wyprodukowania, uwidocznionej na stemplu kontr. w środkowej, największej liczbie, przyczem pierwsza cyfra oznacza rok, a następna wzgl. 2 następne po niej miesiąc produkcji (np. 911 oznacza listopad 1929 89 oznacza wrzesień 1928 r.).

Podane terminy oznaczają orjentacyjny, minimalny okres czasu, w ciągu którego wyroby mogą być sprzedane bez obawy, iż utraciły aromat, lub siłę, rozumie się, o ile nie zaszły nadzwyczajne okoliczności, które odbiły się ujemnie na zdrowotności wyrobów (zamoczenie, trzymanie w wilgotnym lokalu i t. p.).

Wobec powyższego Izby (Śląski Urząd Wojewódzki) zechcą polecić organom kontr. skarb., aby przy okazji kontroli koncesjonowanych przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych zwracano uwagę na ułożenie wyrobów na półkach podług dat starszeństwa oraz aby pouczano sprzedawców w jaki sposób, t. j. w jakiej kolejności winny być wyroby sprzedawane tak, aby uniknąć niepożądanych reklamacji z powodu przestarzenia wyrobów względnie nawet strat, gdyż nienadające się do sprzedaży wyroby winny być przez organ kontrolujący bezwarunkowo ze sprzedaży wyłączone.

p. o. Zastępcy Dyrektora P. M. T.:

Generalny Inspektor

(—) *Dutkowski.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 873/IV/2/30.

W sprawie zawiadomienia P. M. W. T. o przydziale wyrobów tytoniowych.

Warszawa, dnia 22 lutego 1930 r.

Do

Panów Dyrektorów (Kierowników) wszystkich Zakładów Sprzedaży Polskiego Monopolu Tytoniowego (oprócz Skarbowych Zakładów Sprzedaży wyrobów tytoniowych).

W uzupełnieniu zarządzenia z dnia 23.XII 1929 r. L. 321/IV/2/29, w powyższym przedmiocie, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego na skutek zapytań niektórych Zakładów sprzedaży wyjaśnia, co następuje:

W miesięcznych zawiadomieniach o przydziale wyrobów tytoniowych:

1) linja czerwona zasadniczo oddziela opakowania oznaczone w nagłówku zawiadomienia (większe ponad tą linją, mniejsze poniżej),

2) pozatem linja ta oddziela również poszczególne przydziały w/g miejsc wysyłkowych, spełniając

tym sposobem analogiczną rolę, jaką spełnia cieńsza linja czarna.

Tym sposobem poniższy zapis na miesięcznem zawiadomieniu o przydziale:

Przykład 1.

L. p.	NAZWA	Nil	Egipskie specjalne	Sfinks		Ariston	Egipskie	
		20	20	100	20 / 10	20	N.	100 / 20
19	Częstochowa		1					
							38	120
					10			
							38	120
20	Katowice	10	50	30	60	30		
					90		38	1200
21	Wodzisław . . . , . .		10		10			
							38	150

(Linje czerwone)

posługując się zestawieniem podanem w zarządzeniu z dnia 23.XII 1929 r. L. 321/IV/2/29 oraz w zarządzeniu uzupełniającem z dnia 31.I 1930 r. L. 651/IV/2/30, odczytuje się następująco:

19. Częstochowa otrzymuje:

1.000 szt. Egipskie Specjalne z Poznania-Bukowskiej,

10.000 szt. Sfinks à 10 z Poznania-Bukowskiej,

120.000 szt. Egipskie à 20 z Krakowa.

20. Katowice otrzymują:

10.000 szt. Nil z Poznania-Bukowskiej,

50.000 szt. Egipskie Specjalne z Poznania-Bukowskiej,

30.000 szt. Sfinks à 100 z Poznania-Bukowskiej,

60.000 szt. Sfinks à 20 z Poznania-Bukowskiej,

90.000 szt. Sfinks à 10 z Poznania-Bukowskiej,

30.000 szt. Ariston z Poznania-Łazarz,

120.000 szt. Egipskie à 100 z Krakowa,

1.200.000 szt. Egipskie à 20 z Krakowa.

21. Wodzisław otrzymuje:

10.000 Egipskie Specjalne z Poznania-Bukowskiej,

10.000 szt. Sfinks à 20 z Poznania-Bukowskiej,

150.000 szt. Egipskie à 20 z Krakowa.

W wypadku gdy który z wyrobów tytoniowych, o jednem tylko opakowaniu, w/g wyżej przytoczonych zarządzeń produkowany tylko w jednej fabryce, wyjątkowo wysłany byłby z dwuch fabryk, wówczas ponad nazwą wyrobów w nagłówku umieszczone będą jeden nad drugim dwa numery fabryk, lub też gdyby zaszła potrzeba wysłania pewnego wyrobu z innej fabryki, aniżeli to zostało pierwotnie w podanych zarządzeniach ustalone, odnośny numer fabryki wysyłającej podany zostanie w nagłówku zawiadomienia o przydziale również ponad nazwą.

Zatem poniższy zapis na miesięcznem zawiadomieniu o przydziale:

Przykład 2.

L. p.	NAZWA	Wawel	Silesia	Soledad	Garcia
		38	1 / 21	21	
		25	50	50	
			20		10
1	Bydgoszcz		—		
			30	5	30
2	Grudziądz		10		
		1			10
3	Starogard				

(Linje czerwone)

posługując się danemi (jak w przykładzie 1-szym); odczytuje się następująco:

1. Bydgoszcz otrzymuje:

20.000 szt. Silesia z Bydgoszczy (od siebie),
10.000 „ Garcia z Wodzisławia,

2. Grudziądz otrzymuje:

30.000 szt. Silesia z Bydgoszczy,
10.000 „ Silesia z Wodzisławia,
5.000 „ Soledad z Wodzisławia,
30.000 „ Garcia z Wodzisławia,

3. Starogard otrzymuje:

1.000 szt. Wawel z Krakowa (zamiast jak poprzednio z Kościana),
10.000 „ Garcia z Wodzisławia.

Podane zasady obowiązywać będą na przyszłość, poczynając od „Zawiadomienia o przydziale na miesiąc marzec r. b.".

Za Dyrektora P. M. T.:
w z. Kierownika Wydziału:
(—) *St. Gałecki.*

Do wszystkich egzemplarzy niniejszego N-ru **Dziennika Urzędowego P. M. T.** załącza się I zeszyt **Przeglądu Tytoniowego.**

WYDAWCA: DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO.
REDAKTOR: CZESŁAW ROKICKI.

TŁOCZONO CZCIONKAMI DRUKARNI PAŃSTWOWEJ, MIODOWA 22. — — — — — — — — Nr. 48112.